

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Μ΄

Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τίτλο: «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις», σελ. 4003 – 4120

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προσφυγικό

και μεταναστευτικό ζήτημα αποτελεί ένα πολυπαραγοντικό και σύνθετο ζήτημα και έτσι πρέπει να το βλέπουμε, στην ευρωπαϊκή και τη διεθνή του διάσταση. Πρόσφατα, το Σύμφωνο του Μαρακές του ΟΗΕ έδειξε τον δρόμο για το πώς πρέπει να το διαχειριστούμε.

Όμως, και η προηγούμενη κυβέρνηση, μέσα από τις πρωτοβουλίες που είχε αναλάβει και στα ευρωπαϊκά όργανα και στους διεθνείς οργανισμούς, εξάντλησε όλα τα μέσα και με τις χώρες του Νότου, προκειμένου να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να γίνει μια ισομερής κατανομή. Πρέπει, λοιπόν, να καταλάβουμε ότι αυτό το ζήτημα είναι διεθνές, όχι διμερές και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με αυτόν τον τρόπο.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από τις κατηγορίες στον ΣΥΡΙΖΑ για ελκυστικό μοντέλο, όπως ακούστηκε και πριν, για τους πρόσφυγες, πήγε στους γεωπολιτικούς λόγους. Κατάλαβε ότι οι γεωπολιτικοί λόγοι είναι αυτοί που γεννούν την προσφυγιά. Επίσης, για τη Νέα Δημοκρατία αυτό αποτελεί μια εθνική απειλή, πράγμα το οποίο αντιστρέφει το πεδίο και το βάρος το οποίο πρέπει να δίνουμε στο ζήτημα αυτό.

Η πρόσφατη πρωτοβουλία στη Μάλτα, με χώρες οι οποίες ανέλαβαν την πρωτοβουλία να ενεργοποιηθούν οι διαδικασίες μετεγκατάστασης και οικογενειακής επανένωσης, όπως έγινε εν μέρει και τα προηγούμενα χρόνια με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, είναι στη σωστή κατεύθυνση και πρέπει η χώρα να μπει μέσα σε αυτούς τους συσχετισμούς και να το διεκδικήσει, μάλλον να το απαιτήσει.

Όμως, οι κινήσεις της Νέας Δημοκρατίας από την πρώτη στιγμή μάλλον δείχνουν προς την αντίθετη κατεύθυνση. Η κατάργηση του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής -που τόσο για λόγους συμβολισμού όσο και για λόγους συντονισμού πρόσφερε τα τελευταία χρόνια- αλλά και μια ρητορική από κάποια στελέχη της περί εισβολέων, ανθρώπων οι οποίοι δεν χρήζουν ανθρωπιστικής βοήθειας, όπως και οι ανιστόρητοι παραλληλισμοί -δυστυχώς, διά στόματος Πρωθυπουργού- των προσφύγων με τους Πέρσες στη Ναυμαχία της Σαλαμίνας ή με τις «καλές πρακτικές» -εντός εισαγωγικών- του Ellis Island, προφανώς και δεν βοηθούν στην κατεύθυνση της διαχείρισης αυτής.

Δυστυχώς, κάποια στελέχη της Νέας Δημοκρατίας έφτασαν

να υιοθετήσουν ακόμα και την απαράδεκτη πρόταση της Ελληνικής Λύσης για λειτουργία ειδικών ζωνών σε Ξερονήσια. Επί δύο-μηνες κοιτάζατε τα ΚΥΤ των νησιών να γεμίζουν, παρ' ότι είχαν πεντέμισι χιλιάδες, όταν έφυγε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και χίλιους πεντακόσιους ευάλωτους έτοιμους για την ενδοχώρα, επειδή πιστεύατε ότι μπορείτε να κρύψετε το πρόβλημα κάτω από το χαλί ή επειδή αυτό εντασσόταν σε μια λογική αποτροπής από την εικόνα που αποπνέουν τα νησιά μας.

Ας μην ξεχνούμε, επίσης, ότι τα τελευταία τεσσεράμισι χρόνια η Νέα Δημοκρατία και πολλοί Βουλευτές της υποδαύλισαν τα αντιδραστικά αντανάκλαστικά στις τοπικές κοινωνίες, όταν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πήγαινε να κάνει αυτό που κάνει τώρα η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή να εγκαταστήσει σε όλη τη χώρα δομές φιλοξενίας.

Βέβαια, δεν υπάρχει χαλάρωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε χάος, όταν τηρείς το ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί σε αυτά που λέμε. Επίσης, όταν βρίσκουμε δημάρχους πλέον απέναντί μας ή ομάδες ακροδεξιών, οι οποίες μάλιστα επιβάλλουν τη βούλησή τους απέναντι στην Κυβέρνηση και αποτρέπουν την εγκατάσταση προσφύγων, αυτό είναι κάτι το οποίο δυστυχώς πρέπει να αποκατασταθεί. Πώς θα αποκατασταθεί;

Θα αποκατασταθεί, κύριοι Υπουργοί, με το εξής, με το να πηγαίνουν οι υπεύθυνοι του Υπουργείου, όπως κάναμε και εμείς -γιατί με αυτό τον τρόπο επικράτησε η αλληλεγγύη τα τελευταία χρόνια- οι εκπρόσωποι της Υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής, οι Γενικοί Γραμματείς και οι Βουλευτές, αλλά και ένα κίνημα αλληλεγγύης, προκειμένου να εξηγούν στις τοπικές κοινωνίες την αναγκαιότητα του φαινομένου, το πείγον και να αλληλοεπιδρούν εν τέλει, όπως έγινε στην πλειοψηφία των περιπτώσεων με τις τοπικές κοινωνίες. Αυτή είναι πολιτική για το προσφυγικό.

Διαφορετικά, θα πάμε στον κοινωνικό αυτοματισμό και τον κοινωνικό κανιβαλισμό, που δεν αποτελεί αρχή της πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας και πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι.

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που λέτε ότι αποτελεί κωδικοποίηση. Σε καμμία περίπτωση δεν είναι κωδικοποίηση, διότι κωδικοποίηση σημαίνει ότι βάζω στην έννοια της υποδοχής όλες τις διατάξεις που είχαμε μέχρι τώρα. Σημαίνει ότι βάζω στο άσυλο όλες τις διατάξεις που υπήρχαν μέχρι τώρα, βάζω στις δικονομικές εγγυήσεις όλες τις διατάξεις που υπήρχαν μέχρι τώρα. Δεν κάνω συρραφή οδηγιών και επιλέγω και συγκεκριμένα άρθρα εκτός οδηγίας για να περάσω το σχέδιό μου της αποτροπής και της κράτησης.

Μάλιστα, πηγαίνετε και με τις νομοτεχνικές να πατήσετε σε δύο βάρκες -το είπαμε και στις επιτροπές- αυτή της ακροδεξιάς και αυτή της νομιμότητας. Δυστυχώς, οι αυτές έννοιες είναι ασύμβατες. Πηγαίνετε να μετατρέψετε το ζήτημα σε μεταναστευτικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Leclerc, ο Αντιπρόσωπος της Υπατης Αρμοστείας, είχε γράψει πρόσφατα ένα άρθρο στο οποίο χρησιμοποιεί τα στοιχεία της Υπηρεσίας Ασύλου -1^η Οκτώβρη- που και εσείς τα δώσατε στη δημοσιότητα και που αποδεικνύουν ότι η τεράστια πλειοψηφία ακόμα αυτών που έρχονται στη χώρα είναι από εμπόλεμες ζώνες και δικαιούνται άσυλο.

Καταθέτω στα Πρακτικά το άρθρο αυτό του κ. Leclerc.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ψυχογιός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως, αυτό δημιουργεί και ένα πρόβλημα στη διεθνή εικόνα της χώρας, διότι θα έρθουν οι χώρες του Βίσεγκραντ μαζί και με άλλους καλοθελητές και θα πουν ότι είναι μεταναστευτικό το ζήτημα, διαχειριστείτε το μόνοι σας, δεν είναι προσφυγικό. Είναι λάθος και αποδυναμώνει τη χώρα διεθνώς.

Προβλέπεται, λοιπόν, στο νομοσχέδιο κατάρτιση καταλόγων ασφαλών τρίτων χωρών και χωρών καταγωγής, οι οποίοι θα χρησιμοποιούνται, ώστε να κατηγοριοποιούνται εξαρχής οι αφιχθέντες και κατά προτεραιότητα, βάζοντας τη λογική του de facto και a priori προσφυγικού προφίλ, που αντιβαίνει στη Σύμβαση της Γενεύης.

Στο πλαίσιο της υποδοχής προβλέπεται ότι, αν ο πολίτης τρί-

της χώρας αρνηθεί να μετακινηθεί προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία ταυτοποίησής του, τεκμαίρεται ότι δεν επιθυμεί την υπαγωγή του στις διατάξεις περί χορήγησης διεθνούς προστασίας και οδηγούμαστε σε απορρίψεις. Συνδέεται, δηλαδή, το παραδεκτό με τη συμμόρφωση. Είναι άλλο να λέμε ότι έχουν και υποχρεώσεις οι αιτούντες άσυλο και άλλο να απορρίπτουμε αιτήσεις. Αυτό είναι βολή κατά της Σύμβασης της Γενεύης και θα καταδικαστούμε για αυτό.

Θέτετε, επίσης, μια σειρά από διαδικαστικά εμπόδια στον πρώτο και δεύτερο βαθμό της εξέτασης των αιτημάτων ασύλου. Διαβάζοντας το νομοσχέδιο και συνθέτοντας το παζλ των επιμέρους διατάξεων, θα έλεγε κανείς ότι ψάχνετε να βρείτε διαρκώς τρικλοποδιές σε κάθε στάδιο της διαδικασίας για τους αιτούντες άσυλο, με τιμωρητικό μάλιστα τρόπο, ώστε όλο και λιγότεροι να παίρνουν άσυλο. Μάλιστα, θα χρησιμοποιήσω και μια φράση του κ. Κουμουτσάκου σε μια επιτροπή, που, απευθυνόμενος σε κάποιον συνάδελφο, είπε ότι «εσείς έχετε στο μυαλό σας και μια εμμονή με τους αιτούντες άσυλο». Δεν έχουμε εμείς εμμονή με τους αιτούντες άσυλο. Έχετε εσείς εμμονή με τους αιτούντες άσυλο και αυτό προκύπτει από το νομοσχέδιο.

Ενδεικτικά, τα προβληματικά σημεία είναι τα εξής: Δύο ταχύτητες αδειών διαμονής, διεθνής προστασία για τρία έτη και επικουρική προστασία για ένα συν δύο έτη -και διοικητικά και ουσιαστικά προβλήματα- ταχύρρυθμη διαδικασία για τις κατηγορίες των ευάλωτων ομάδων, που συνιστά συνεπαγόμενη μείωση των εγγυήσεων και άρα, της δίκαιης και εξατομικευμένης κρίσης του αιτήματος.

Υπάρχουν διατάξεις που συνδέουν τη διαμόρφωση, όπως είπαμε, με την εξέταση του αιτήματος και την κρίνουν προδήλως αβάσιμη, όπως επίσης και το περιφημο άρθρο 77 που βάζει την Αστυνομία και τις Ένοπλες Δυνάμεις στην εξέταση των αιτημάτων ασύλου και μας θυμίζει τις εποχές πριν το 2013, όπου το 1% των αιτούντων άσυλο έπαιρνε τη διεθνή προστασία. Αυτό πρέπει να αποσυρθεί, καθώς είναι απαράδεκτο.

Για τον δεύτερο βαθμό και τη δικαστική διαδικασία, ευτυχώς καταλάβατε ότι δεν μπορεί να καταργηθεί ο δεύτερος βαθμός και τον διατηρήσατε. Όμως, τι κάνατε; Βάλσατε τρεις δικαστές στη θέση μάλιστα ενός της Ύπατης Αρμοστείας. Το κατέκριναν αυτό οι φορείς και οι οργανώσεις. Κάνατε, επίσης, τη μονομελή σύνθεση. Όμως, όπως είπα και η Ένωση Διοικητικών Δικαστών, είναι πολύ πιθανό να κριθεί ως αντισυνταγματική η μονομελής σύνθεση διοικητικού οργάνου. Σας το είπαμε στις επιτροπές, αλλά δεν το αλλάξατε.

Προβλέπεται η αυτοπρόσωπη παρουσία, η οποία με τις νομοτεχνικές δεν αλλάξει στην ουσία της. Αποτελεί υποχρέωση η αυτοπρόσωπη παρουσία και δημιουργεί πρόβλημα με τις αποστάσεις που υπάρχουν.

Θέλετε δικόγραφο προσφυγής, ενώ ξέρετε καλά ότι οι περισσότεροι αιτούντες άσυλο ούτε πρόσβαση σε δικηγόρο έχουν ούτε μπορούν να κάνουν δικόγραφο προσφυγής. Αυτό, επίσης, έχει επίπτωση στις απορρίψεις των αιτημάτων.

Βέβαια, υπάρχει και η σύντμηση της προθεσμίας υποβολής αίτησης ακύρωσης από εξήντα σε τριάντα μέρες, που περαιτέρω κάνει περικοπή και δυσκολεύει το δικαίωμα στην πραγματική προσφυγή.

Σας καταθέτω, λοιπόν, το υπόμνημα της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών που αναφέρεται αναλυτικά σε όλα αυτά. Προφανώς και δεν αμφισβητείται η αξιοπιστία και η εγκυρότητά τους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ψυχογιός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναφορικά με την έννοια της ευαλωτότητας, καταργείται πλέον από τις ευάλωτες ομάδες η κατηγορία των ατόμων με μετατραυματικό στρες. Με τις νομοτεχνικές σας βελτιώσεις εισάγεται πλέον η κατηγορία «άμεσοι συγγενείς θυμάτων ναυαγίων», για να υποκαταστήσει το μετατραυματικό στρες. Το υποκαθιστά όμως; Είναι στο πρωτόκολλο ευαλωτότητας που είχε συναφθεί τα τελευταία χρόνια; Είναι στη γραμμή που είπαν οι φορείς; Είναι και στην πρότασή μας ότι πρέπει αυτό να διακριβώνεται από δημόσιους φορείς με ειδικούς επιστήμονες; Δεν είναι. Επίσης, οι

ευάλωτοι μπαίνουν πλέον στην κανονική διαδικασία και αυτό που δημιουργείται είναι ότι χάνουν τη δυνατότητα της συντεταγμένης διαδικασίας και ως εκ τούτου περιορίζονται τα δικαιώματά τους.

Ας αναφερθούμε τώρα στα ασυνόδευτα ανήλικα. Στη διαδικασία των ασυνόδευτων ανηλίκων έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής: Όταν εμείς λέγαμε με τον ν.4540/2018 να μην κρατούνται οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, παρά μόνο σε έσχατη ανάγκη, τώρα εσείς πηγαίνετε ένα βήμα πιο πίσω. Αυτό δεν έρχεται μόνο απέναντι στο πνεύμα της οδηγίας και το Διεθνές Δίκαιο. Έρχεται απέναντι και στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο και στις καταδίκες που έχει υποστεί η χώρα, αλλά βέβαια και στις εκστρατείες του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η Επίτροπος των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μάλιστα, η οποία βρίσκεται σήμερα στη χώρα, κατακεραύνωσε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία σας και μίλησε για σοβαρές περικοπές δικαιωμάτων και πισωγύρισμα σ' αυτά που είχαν κατακτηθεί στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Δεν αναφέρετε, όμως, ρητά πουθενά και τον ν.4554/2018 για την επιτροπεία των ασυνόδευτων ανηλίκων. Αυτό γίνεται είτε διότι καταψηφίσατε συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου αυτού, είτε διότι δεν θέλετε να ευθυγραμμιστείτε μ' αυτά τα οποία λέει η UNICEF, η οποία μας έδωσε το υπόμνημά της. Συγκρατάτε τους ανήλικους στην ταχύρρυθμη διαδικασία αιτήσεων ασύλου, ενώ με τις νομοτεχνικές αντί να το φτιάξετε, νομίζω ότι το χειροτερεύετε. Τους κατηγοριοποιείτε με εντελώς αυθαίρετο τρόπο, ανάλογα με την ηλικία τους και το αν προέρχονται από ασφαλή χώρα ή με το αν είναι επικίνδυνοι για τη δημόσια ασφάλεια. Όπως ξέρετε –γιατί το ξέρετε- αυτό λειτουργεί προβληματικά και αντιβαίνει σε βασικότερες διατάξεις της Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού του ΟΗΕ.

Ως προς τα δικαιώματα φιλοξενίας και της ένταξης αιτούντων άσυλο, περιορίζεται η ελεύθερη πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες υγείας και, μάλιστα, προβλέπεται η πρόσβαση σε συγκεκριμένες μόνο υπηρεσίες –πρώτες βοήθειες και σοβαρές ασθένειες- ενώ δεν χορηγείται ο ΑΜΚΑ σε αιτούντες άσυλο, παρά μόνο η Κάρτα Υγειονομικής Περιθαλψής Αλλοδαπών, που ακριβώς επειδή είχε πολλά διοικητικά προβλήματα και έβγαине σε ελάχιστους, εντάξαμε τους αιτούντες άσυλο στον νόμο για τους ανασφάλιστους.

Όσον αφορά δε την εκπαίδευση, προβλέπεται στο άρθρο 51 εκπαίδευση μόνο για ανηλίκους αιτούντες άσυλο, αντί για ανήλικους πολίτες τρίτων χωρών, όπως ορίζαμε εμείς στον ν.4540/2018. Παραβλέπετε έτσι την καθολικότητα του δικαιώματος στην εκπαίδευση και την υποχρέωση του κράτους να παρέχει πρόσβαση σε όλα τα παιδιά.

Όμως, κάνατε και μία νομοτεχνική βελτίωση, στην οποία λέτε αναφορικά με τις υλικές συνθήκες υποδοχής σε οικογένειες αιτούντων που δεν συμμορφώνονται στην υποχρεωτικότητα της εκπαίδευσης ότι αυτό θα δημιουργεί λόγο προδήλως αβάσιμης αίτησης.

Εμείς λέμε ότι είμαστε υπέρ και συμφωνούμε στο να συμμετέχουν τα παιδιά των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων στην εκπαίδευση και γι' αυτό στείλαμε πάνω από δώδεκα χιλιάδες πεντακόσια παιδιά τα τελευταία χρόνια στα σχολεία μας, με μεγάλες μάχες και προσπάθειες. Όμως, είναι άλλο αυτό και άλλο να το βάζεις σε μία τιμωρητική διάσταση. Είναι άλλο να το βάζεις χωρίς να υπάρχει αυτή η δυνατότητα, αφού δεν υπάρχει ούτε η μεταφορά ούτε ο ΑΜΚΑ ούτε οι καθηγητές για να το υποστηρίξουν και έμμεσα και κάνεις περικοπές.

Ως προς την αποχώρηση των αναγνωρισμένων προσφύγων, το βάλσατε από δύο μήνες σε έξι μήνες. Είναι μία θετική εξέλιξη. Όμως, πρέπει να συνδυαστεί και με την προοπτική ένταξης των ανθρώπων αυτών μέσα από την εκπαίδευση και μέσα από την εργασία και την πρόσβαση στην υγεία. Και η εργασία, βέβαια, περιορίζεται, αφού οι αιτούντες άσυλο δεν θα έχουν δικαίωμα πρόσβασης στην εργασία από την αίτησή τους, αλλά μετά από έξι μήνες, πράγμα το οποίο δίνει τη δυνατότητα εκμετάλλευσής τους και, βέβαια, παραβιάζει και τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη.

Θα αναφερθώ τώρα στην κράτηση. Ουσιαστικά φέρνετε προς συζήτηση στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, το οποίο στοχεύει κυρίως στη γενικευμένη κράτηση αιτούντων άσυλο. Με το άρθρο 46 που

προβλέπει τους λόγους και τα σχετικά με την κράτηση, αλλά και με τις νομοτεχνικές τις οποίες καταθέτετε, στην ουσία βάζετε ένα περίβλημα εγγυήσεων, το οποίο δεν αρκεί διότι ο συνδυασμός του άρθρου 46 με το άρθρο 39 και το άρθρο 116 οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε αυτό που από καιρό έχετε, άλλωστε, εξαγγείλει, δηλαδή τη γενικευμένη κράτηση αιτούντων άσυλο από την πρώτη στιγμή της υποδοχής με δημιουργία νέων κέντρων στα νησιά, κατά το πρότυπο των ΠΡΟΚΕΚΑ, ενδεχομένως και για τριάντα έξι μήνες, όταν δεκαοκτώ μήνες είναι η απώτατη κράτηση για τους ποινικούς.

Και βέβαια, δεν νομίζω ότι θέλετε κι εσείς να γυρίσουμε στις εποχές του 2012 και του 2014, όπου οι συνθήκες στα ΠΡΟΚΕΚΑ ήταν άθλιες και για τους κρατούμενους και για τους εργαζόμενους, τα αστυνομικά τμήματα ήταν γεμάτα από κρατούμενους για μήνες και η χώρα είχε καταδικαστεί πολλαπλώς για τις πολιτικές της αυτές.

Γι' αυτόν τον λόγο καταθέτω στα Πρακτικά τη συλλογή των κυριότερων αποφάσεων –είναι διψήφιος ο αριθμός- από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που μας έχει καταδικάσει γι' αυτές τις συνθήκες, για παραβίαση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ψυχογιός καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε, λοιπόν, στο τι ακούσαμε στις επιτροπές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορώ να πω ότι στις επιτροπές ο Υπουργός ήταν ειλικρινής σ' αυτό το θέμα. Λέει «Οι επιστροφές δεν είναι εύκολες. Όντως, δεν μπορεί να βγαίνει κάποιος και να λέει ότι κάνουμε μαζικές επιστροφές και να το εννοεί. Είναι πολύ δύσκολες απ' όλες τις πλευρές και γι' αυτόν το λόγο πρέπει να ζητηθεί ένας ευρωπαϊκός μηχανισμός επιστροφών, από τη στιγμή που έχουν εξαντλήσει και τα ένδικα μέσα τους οι αιτούντες».

Ακούσαμε, βέβαια και φωνές που ήταν αντίθετες, ακόμα και από τον κ. Αβραμόπουλο, που συνέδεαν το έγκλημα και τους τζιχαντιστές με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Ακούσαμε και συναδέλφους να ρωτάνε αν θα πάνε πρόσφυγες στις περιοχές τους, προκειμένου να ξέρουν αν θα μπορέσουν να το αποτρέψουμε ή όχι μέσα στην επιτροπή, αλλά και θέσεις οι οποίες λένε ότι το Διεθνές Δίκαιο μπορεί να εφαρμοστεί κατά το δοκούν ανάλογα με τις περιστάσεις και ανάλογα με τη συγκυρία.

Όσον αφορά τώρα τις τροπολογίες σας, θέλω να μιλήσω για ένα άρθρο το οποίο είναι στην πρώτη τροπολογία και αναφέρεται στις συμβάσεις οι οποίες είχαν να κάνουν με τη λειτουργία του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και τις ανάγκες της υποδοχής και της στέγασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε φέρει μία αντίστοιχη παράγραφο και μία αντίστοιχη διάταξη γι' αυτές τις συμβάσεις, βάζοντας συγκεκριμένο σκοπό και συγκεκριμένο τομέα στον οποίο δαπανήθηκαν αυτά, είχατε σηκώσει το σύμπα. Τώρα το φέρνεται χωρίς προσδιορισμό και χωρίς λεπτομέρειες και δεν απολογείστε γι' αυτό, όπως επίσης και για την προμήθεια που θα παίρνει το ΤΑΧΔΙΚ. Εκεί κάνατε άλλη μία κίνηση. Όπως μεταφέρατε την αντεγκληματική πολιτική στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, τώρα έρχεστε να αποκαταστήσετε αυτή τη βλάβη την οποία υπέστη η πολιτεία και τις καθυστερήσεις για μήνες.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι εμείς στον ΣΥΡΙΖΑ είμαστε και θα είμαστε αρωγοί ως Βουλευτές, ως κόμμα, ως μέρος του κινήματος αλληλεγγύης, στις προσπάθειες που γίνονται προκειμένου να διαχειριστούμε το προσφυγικό - μεταναστευτικό με έναν τρόπο σύννομο και ανθρωπιστικό.

Όμως, είμαστε απέναντι σε νομοσχέδια όπως αυτό, τα οποία επενδύουν στην αποτροπή και την κράτηση, την καταπάτηση των δικαιωμάτων, αλλά και δεν συμβάλλουν στη μακροπρόθεσμη διαχείριση του προσφυγικού. Κι αυτό γιατί πέρα από τα άλλα υπάρχουν και πολιτικές διαφορές. Και σαν Αριστερά, εμείς εντάσσουμε τα δικαιώματα προσφύγων και μεταναστών στις κατακτήσεις του λαϊκού κινήματος, όχι από ευαισθησία ή από φιλανθρωπία, αλλά από μία βαθιά πεποίθηση ότι αυτά συνιστούν βασική προ-

ϋπόθεση για την ισότητα, τη δημοκρατία την κοινωνική συνοχή και τη χειραφέτηση.

Δηλώνω, λοιπόν, από το Βήμα αυτό υπερήφανος και για τους συνεργάτες μας και για τους Βουλευτές μας και για την προηγούμενη κυβέρνηση, που παρά τα λάθη και τις παραλείψεις που έκανε, έδωσε μια τεράστια μάχη για να βάλουμε πάνω από όλα τον άνθρωπο και την αλληλεγγύη. Για εμάς αυτό είναι αδιαπραγμάτευτο και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε εντός και εκτός Βουλής.

Ευχαριστώ.